

Wier!

de winter

// BLZ 02 // SEIZOENTJE VOOR...
OLGA VAN OVERKEMPE

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
INTERVIEW MET OUDERS

// BLZ 06 // LEKKER OP LOCATIE
VERBINDING MET DE BUURT

DeSeizoenen

Seizoentje voor...

Olga

Olga is 41 jaar. Olga is de oudste uit een gezin met 4 kinderen. Ze is een innemende energieke jongedame met een zonnig en open karakter.

Olga woont vanaf 1996 op Overkempe in Olst. Sinds juli 2014 woont Olga op de Zonnekamp A. Dit is een woning buiten het Overkempe terrein, in de wijk. Olga werkt op de wasserij van Overkempe. Olga is bijzonder goed in het keurig opvouwen van stapels schone was. Afgelopen jaar heeft zij een vouwcurcus gevolgd en daarvoor een diploma gekregen. Ze is hier terecht trots op.

Olga gaat in haar vrije tijd graag op stap met haar medebewoners en begeleiding. Thuis op de Zonnekamp geniet Olga van de gezelligheid in de groep. Ze heeft geregeld een aanstekelijke slappe lach. Ook kan zij zich prima zelf vermaken door te tutten met parfum en nagellakjes, tekenen, muziek luisteren of een dvd'tje kijken. Olga gaat elke woensdagavond naar paardrijden. Kyra is de naam van het paard waar ze op rijdt. Olga brengt door haar manier van zijn veel blijdschap, plezier en leven in haar omgeving.

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

Onze missie

DeSeizoenen bestaat uit woon- en werkgemeenschappen voor volwassenen met een verstandelijke beperking, meervoudige beperking en/of gedragsproblematiek. In onze woon- en werkgemeenschappen ondersteunen wij het samen-wonen, samen-werken en samen-leven. Op basis van onze antroposofische mensvisie willen wij sociale verbanden scheppen die het welzijn en de ontwikkeling van cliënten en medewerkers bevorderen. Hiertoe behoren medecliënten, medewerkers, familie en vrienden, maatschappelijke omgeving en vrijwilligers. Wij geloven dat elk mens unieke mogelijkheden en talenten heeft, ondanks een verstandelijke of fysieke beperking. De waarden gelijkwaardigheid, dienstbaarheid en tegenwoordigheid van geest dragen wij uit in onze begeleiding en ondersteuning.

Werken in de gehandicaptenzorg

In de komende jaren zijn er veel mensen nodig voor de zorg. Veel mensen zeggen vaak: "Knap dat je dit werkt doet, maar ik zou het niet kunnen". Kimberly Mauriks, begeleider bij onze locatie Eindhoven, zegt dan tegen deze mensen: "Mensen denken bij gehandicaptenzorg vaak aan de letterlijke verzorging, zoals het wassen of billen poetsen. Maar er zijn zoveel manieren van 'zorgen'. Het is ook afhankelijk van welke doelgroep. Ook binnen de gehandicaptenzorg zijn er verschillende doelgroepen. En heel veel verschillende soorten functies. Dus kijk ook eens naar wat voor functies er allemaal in de zorg zijn. Misschien zit er juist wel wat voor je bij."

Werken bij een antroposofische organisatie

"Vanuit mijn opleiding werd de antroposofie neergezet als iets voor geitenwollensokken-mensen en als zweverig": vertelt Kimberly. "Ik heb ze toen natuurlijk wel even verteld dat het wat anders zat. Vanuit de antroposofie kijken we heel sterk naar waar de kracht of passie van de cliënt ligt. Wat zijn individuele wensen en waar liggen de leermogelijkheden. Ik leg het eigenlijk altijd uit aan de hand van onze kernwaarden: gelijkwaardigheid, dienstbaarheid en tegenwoordigheid van geest."

Meer weten over wat Kimberly drijft om te werken bij DeSeizoenen? Lees dan haar verhaal op pagina 8

Colofon

Redactie & inhoud:
Marjon Minten
Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray

Fotografie:
Stefan Koopmans
Barbara Schutte
(pagina 4, 5, 10 en 11)

Oplage
600 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinselen: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451

Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Eindhoven
Gennepeweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900

Bronlaak
Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Groote Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverendale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531

Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

Je opgenomen voelen

VIERWOORD

// DOOR MERLIJN TROUW
ALGEMEEN DIRECTEUR DESEIZOENEN

Het was nog pikdonker toen ik op een zondagmorgen vroeg het terrein van Bronlaak opreed. Er heerste volkomen rust. Maar tot mijn verrassing had zich al een behoorlijke groep mensen verzameld in de ruimte naast de nachtzorg. Medewerkers, bewoners en ook een ouder. De koffie geurde lekker en de hoofdlampjes werden nog even gecontroleerd. Buiten was het guur, winderig en regenachtig. Geen paraplu, maar wel de regenjas of regencape was de conclusie.

Met een liedbundel in de hand vertrokken we naar buiten. Al zingend gingen we langs de huizen om de bewoners te wekken met onze advents- en kerstliederen. Zo nu en dan werd een hoofd uit een kamerdeur gestoken. Een blijde en verwachtingsvolle blik. Een flinke regenbui kon de pret niet drukken. Gezamenlijk hadden wij een opgave. Al wandelend over het terrein en zingend bij en in de huizen ontstond een groepsgevoel; 'Dat doen we toch maar mooi samen', en: 'dit lied ken ik helemaal niet, maar gelukkig kan ik bij jou aanhaken'. Niet dat het allemaal even mooi klonk, maar ieder kon meedoen. En... langzamerhand werd het licht.

Op dergelijke momenten valt het onderscheid tussen medewerker en bewoner weg en kan iedereen zich opgenomen voelen in een groter verband. Een ervaring die tot de vanzelfsprekendheden in een antroposofische woon- en werkgemeenschap behoren. Toch krijgen wij ook vaak de vraag of bewoners bij ons niet te veel afgezonderd zijn van 'de samenleving'. Of wij wel voldoende werken aan sociale inclusie. In de wetenschap wordt dit begrip onder meer gedefinieerd als 'de ervaring om (h)erkend en geaccepteerd te worden als individu ondanks individuele verschillen, interpersoonlijke en wederkerige relaties te hebben en 'beloning' te ervaren in een groep'.

Bronlaak gaat in 2019 meedoen aan een landelijk onderzoek van de Universiteit voor Humanistiek naar sociale inclusie voor cliënten die wonen in beschutte leefomgevingen (instellingsterreinen). Een belangwekkend onderzoek waar wij, met hulp van onder andere de stichting Vrienden Bronlaak, graag aan meewerken en aan bijdragen. De insteek is om niet vanuit het standpunt van de 'buitenstaander' te beoordelen of bewoners voldoende sociale contacten hebben en maatschappelijk participeren. De opzet is om vanuit de bewoner zelf te bezien of er sprake is van het kunnen vervullen van betekenisvolle bijdragen in verschillende sociale verbanden, zich hierdoor gewaardeerd te voelen en ook eigen keuzemogelijkheden te ervaren.

Mijn ervaring van het 'wekzingen' op deze zondagochtend in december was in elk geval dat dit voor ieder van ons aan de orde was; bewoner, medewerker en ouder. Bewoners doen mee, omdat zij graag zelf onderdeel van dit samen zingen willen zijn. Het geeft structuur, ritme en plezier. Muziek verbindt mensen ook nog op een ander niveau. Wellicht dat het onderzoek van de Universiteit voor Humanistiek op Bronlaak zo ook nog leidt tot een weidse opvatting van het begrip 'sociale inclusie'.

“Op zo'n moment valt het onderscheid tussen medewerker en bewoner weg”

Van logeren naar wonen

INTERVIEW MET OUDERS VAN MOZES

// OP DE GROOTE MODDERKOLK VAN VERDANDI SPREKEN WE MET LOT EN LOUK PONTEN, OUDERS VAN MOZES, DIE SINDS KORT OP DE GROOTE MODDERKOLK IN DE TUIN EN OMGEVING STAGE LOOPT. MISSCHIEN GAAT HIJ ER IN DE TOEKOMST OOK WERKEN EN WONEN.

Louk en Lot begonnen begin 2017 een zoektocht naar een locatie voor Mozes waar hij in de toekomst zou kunnen wonen. Ze beseffen dat het een keer tijd wordt dat hij uitvliegt. Dan kan hij ook leren van anderen, liefst van leeftijdsgenoten. Eerst kwamen ze uit bij Overkempe, een andere locatie van DeSeizoenen. Een prachtige plek waar ze warm ontvangen werden door Ciel Janzen, consulent cliëntenservice. Zij wees hen ook op Verdandi, De Grote Modderkolk. En daar werden Louk en Lot nog enthousiaster van. Het is op de Grote Modderkolk nog wat kleinschaliger en dat lijkt hen een betere eerste plek voor Mozes. Hoewel ze niet uitsluiten dat Overkempe misschien een plek voor de toekomst is.

Mozes (17 jaar) heeft het Syndroom van Down en zit op het Speciaal Onderwijs (ZMLK) VrijeSchool 'De Lans' in Brummen. Vanuit 'De Lans' loopt Mozes nu stage 'in het groen' bij de Grote Modderkolk. De mensen van zijn school kennen Verdandi al goed omdat er meerdere jongeren vanuit deze school stage lopen of hebben gelopen.

Lot vertelt dat de sfeer tijdens een gesprek op Verdandi over de stage, over het vervoer om specifiek te zijn, heel prettig was. Ze voelde de ruimte om te vragen of er ook een eventuele logeerplek voor Mozes zou zijn, want daar waren ze ook naar op zoek. Het antwoord was even hartelijk als een-

voudig: “in principe is alles mogelijk”. Louk en Lot constateren dat deze ontvangst bij Verdandi tekenend is voor de algehele sfeer. Vooral dát trok hen aan en deed ze nadenken over of Verdandi ook een woonplek zou kunnen zijn voor de toekomst voor Mozes. Het stage lopen en logeren zijn dan een eerste stap naar het echt gaan wonen op De Grootte Modderkolk.

Mozes beseft vaak niet welke beperkingen hij heeft. Zo heeft hij zelf het idee dat hij, net als zijn oudere broer, ergens zelfstandig kan gaan wonen, vertellen Louk en Lot. Door de tijd heen proberen ze hem daar steeds meer in mee te nemen. Hij weet inmiddels dat hij geen kinderen zal krijgen en geen auto zal rijden. Ze proberen hem zo ook steeds meer het besef te geven dat geheel zelfstandig wonen voor hem geen optie is in de toekomst. Louk en Lot vertellen hem dan hoe leuk het is om in een groep te wonen, waar er altijd wel iemand is die een spelletje met hem wil doen of met hem wil praten.

Nog niet alles is definitief besproken, en Mozes weet nog niet dat Verdandi

Ciel Janzen, consulent cliëntenservice, legt uit hoe een plaatsing van een nieuwe cliënt doorgaans in zijn werk gaat: “De eerste stap is een globale oriëntatie. De ouders vertellen over hun zoon of dochter en wij leiden ze rond op de betreffende locatie en vertellen over het leven op de plek. Als er dan concrete interesse is, dan vullen mensen een formulier in. Voor ons is met name het gedrag van de cliënt van belang. Past de cliënt wel op de gewenste locatie? Zijn er geen contra-indicaties zoals we dat dan noemen? Contra-indicaties zijn bijvoorbeeld actuele verslavingen of een veroordeling voor een strafbaar feit. Aan de hand van een aantal criteria wordt dan in de plaatsingscommissie besloten of iemand op een wachtlijst komt. Als er dan plek is op de gewenste locatie, nemen we contact op met een persoon van de wachtlijst. Dat is niet altijd degene die het langste wacht. Want er wordt altijd gekeken naar de meest geschikte kandidaat voor de plek. En dan worden er concrete afspraken gemaakt met de ouders en volgt de daadwerkelijke verhuizing van de cliënt. Het eerste jaar is vaak toch wennen voor iedereen, voor zowel de cliënt, groep, medewerkers als ouders. De kern van het hele traject is dat we het zo goed mogelijk willen regelen voor alle partijen, dat het voor iedereen een positieve ervaring wordt. Door alle stappen zorgvuldig te doorlopen zijn we goed voorbereid.”

misschien ook een woonplek voor de toekomst wordt, maar Louk en Lot hebben er een goed gevoel bij. Het is namelijk niet zo dat, omdat er een vrije woonplek is, zomaar de eerste de beste geplaatst wordt. DeSeizoenen kijkt echt of iemand op de plek en in de groep past. Natuurlijk voor de nieuwe bewoner zelf, maar ook voor de bestaande bewoners. De orthopedagoog van Verdandi heeft het dossier van Mozes inmiddels doorgelezen en een plaatsingscommissie heeft besloten dat Mozes op De Grootte Modderkolk kan komen wonen. Het geeft de ouders een goed gevoel dat er serieus naar wordt gekeken of ze denken dat Mozes op deze locatie past. “Er is persoonlijke aandacht voor ons en Mozes”, zeggen ze.

Binnenkort wordt een en ander verder besproken met Ciel Janzen en Damiët

Dalhuisen, de orthopedagoog. Dan bespreken ze samen wat Mozes nodig heeft om goed te kunnen logeren bij Verdandi. “We bespreken als het ware de gebruiksaanwijzing van Mozes”, leggen Louk en Lot uit. Iedere stap gaat heel zorgvuldig. En dat voelt voor hen heel prettig.

Louk en Lot ervaren het hele proces ook als heel dubbel. Van de ene kant willen ze hem het liefst zijn hele leven dicht bij zich houden en van de andere kant weten ze dat het voor iedereen beter is als hij ook een keer uit huis gaat. Expliciet vermelden ze dat het het allerbelangrijkste is dat Mozes gelukkig is. Hun hoop is dat hij zich nog verder gaat ontwikkelen in een nieuwe omgeving. En uiteraard willen Louk en Lot actief betrokken blijven bij de ontwikkeling van Mozes.

Verbinding met de buurt

Van alle locaties van DeSeizoenen is de Corisberg in Heerlen wel het meest zichtbaar verbonden met de plaatselijke gemeenschap. Dat komt door de ligging, maar ook door de gastvrijheid van bewoners en medewerkers. De prachtige carré hoeve maakt echt deel uit van de buurt Heerlerbaan

Dagelijks passeren vele wandelaars, met of zonder hond, en fietsers de hoeve. De hoefwinkel wordt druk bezocht door mensen uit de buurt en opa's en oma's bezoeken met hun kleinkinderen de dieren op de boerderij. Het hele jaar door worden er ook diverse activiteiten georganiseerd. Hierover spreken we locatiemanager Lucinda Lodenstein en assistent Paul Hollender.

"Bij ons staat de poort altijd open", zegt Lucinda. "De bewoners spreken voorbijgangers aan en de meeste mensen weten dan ook dat ze altijd bij ons binnen kunnen

lopen." Paul: "Sinds dit jaar hebben we ook een terras op de binnenplaats geopend. Die is in de winter niet open, maar in maart beginnen we er weer mee. Dat trekt ook weer een nieuw publiek".

"Sinds 2011 verhuren we onze ruimtes ook aan verenigingen of bewoners uit de buurt", vertelt Paul. "Zo worden er huwelijken voltrokken, bruiloften, communiefeesten, jubilea en verjaardagen gevierd. En de buurtvereniging Caumerveld organiseert jaarlijks een aantal activiteiten zoals de jaarvergadering, een Italiaanse avond en het buurtfeest. Voorwaarde voor alle huurders is wel dat de muziek om 23.30 uur stopt en het feest om middernacht is afgelopen. Het belangrijkste zijn namelijk onze bewoners. En die mogen geen hinder ondervinden van lawaai." Lucinda: "Als we onze ruimtes niet zelf in gebruik hebben, zijn ze dus te huur. Wij bieden geen catering aan, dus dat regelt de huurder zelf. Naast de zaal, die 'de Den' heet, en het erf staat onze keuken tot de beschikking, daar

kan een externe cateraar eventueel gebruik van maken. Ook onze therapieruimtes worden trouwens verhuurd. Bijvoorbeeld aan de mantragroep."

Ook openbare activiteiten worden op de Corisberg georganiseerd. Door de Corisberg zelf, zoals het jaarlijkse kerstspel, carnaval, plantjesmarkt en Michelsjaarmarkt. Of in samenwerking met andere partijen, zoals de Dag van de Duurzaamheid. "Daar kwamen dit jaar zo'n 750 tot 1.000 bezoekers naar toe", vertelt Paul. "De Dag van de Duurzaamheid is een samenwerking met o.a. Stichting Buurtontwikkeling Heerlerbaan en Gemeente Heerlen." Lucinda: "Dat is echt een leuke dag, die ook helemaal past bij onze missie en visie. Maar ook het Buren-Ontbijt afgelopen jaar, de eerste avond wandel 3-daagse georganiseerd door basisschool de Windwijzer en het jaarlijkse Nieuwjaardiner dat de Lions, afdeling Heerlen bereidt voor onze bewoners zijn prachtige activiteiten waarvoor we onze locatie graag beschikbaar stellen."

"We willen echt een maatschappelijke functie in de samenleving vervullen", stelt Lucinda. "De verbinding met de buurt en de integratie van onze bewoners daarin verloopt heel natuurlijk. Onze gemeenschap draait om samen leven, wonen en werken. Een goede buur zijn hoort daar bij."

RICO:

de multifunctionele alleskunstenaar

OP ELIVAGAR IN ROGDEL, IN HET HUIS DE LARIKS, WOONT RICO. RICO IS 42 JAAR EN WOONT SINDE 2004 BIJ ELIVAGAR. GEBOREN IN ROTTERDAM, MAAR SINDE ZIJN 7E VERBLIJFT HIJ IN DE REGIO LIMBURG EN SCHAKELT DAN OOK MOEITeloos OVER NAAR EEN LIMBURGS ACCENT. MAAR DE REDEN WAAROM WE RICO INTERVIEWEN IS OMDAT HIJ KUNSTENAAR IS. EEN 'MULTIFUNCTIONELE ALLESKUNSTENAAR' ZOALS HIJ HET ZELF NOEMT.

Rico verbleef vanaf 2004 tijdens vakanties bij een gastgezin in Velden. En daar begon hij met schilderen. Rico: "Ik zat te denken "wat zal ik eens gaan doen?". Vond wat restjes verf en zo ben ik met schilderen begonnen. Ik heb alles uit mezelf geleerd, heb geen les gehad." Intussen heeft Rico al heel wat schilderijen gemaakt en wegegeven of verkocht.

Het werk van Rico kenmerkt zich doordat Rico altijd begint met het maken van de achterzijde van het canvas. Op de achterzijde schrijft hij van alles wat te maken heeft met het schilderij, over het onderwerp, wie het gemaakt heeft en waar het gemaakt is. In meerdere

talen. "Want dan kunnen ze in het buitenland ook lezen waar het schilderij vandaan komt". Rico gebruikt daarbij ook verschillende knipsels. Dan begint hij met het schilderij zelf. Hij gebruikt verf in vele kleuren en in verschillende diktes, zodat er een reliëf ontstaat. "Eerst maakte ik vooral schilderijen van flora en fauna. Nu ook vaker van mensen."

Voor het kerstpakket van DeSeizoenen en Care Shared maakte Rico afgelopen jaar de kerstkaart. Daar is hij heel trots op. "Ik vind het fijn om opdrachten te krijgen. Ik wil graag bekend worden als kunstenaar. Maar ik hoef niet rijk te worden of miljonair te zijn. En ik wil ook niet arrogant zijn. Gewoon bekend als mezelf."

Maar Rico is veel meer dan een schilder. Hij noemt zichzelf een 'multifunctionele alleskunstenaar'. Een creatieve geest. Want hij houdt ook van kleding ontwerpen en toneel spelen. "Heb je ooit een Antilliaanse man Maria zien spelen in het kerstspel?", vraagt Rico. "Dat doe ik dus". En Rico draagt opvallende creatieve kleding. Tijdens het interview een pak van Ajax. "Gemaakt van oude vlaggen", vertelt hij. "Want ik ben fan van Ajax".

Rico heeft nog meer hobby's. "Ik maak graag uitstapjes met trein, auto of boot, bezoek festivals en culturele feesten of pretparken. Ook modeltreinen vind ik heel erg mooi! Verder vind ik het leuk om cake te bakken. Samen leuke dingen doen met vrienden." Door de week werkt hij bij de Leudalschuur, een werkgebied van Elivagar. Daar werkt Rico buiten in het bos of in de tuin. En hij maakt er soep voor tussen de middag. "Ik maak lekkere soep", zegt hij. "Ik heb het heel goed naar mijn zin bij Elivagar. Ik heb geen reden waarom ik er ooit weg zou gaan", vertelt hij tevreden.

KIMBERLY MAURIKS IS 26 JAAR EN WERKT 2 JAAR BIJ ONZE LOCATIE IN EINDHOVEN. AL IN 2012 KWAM ZE ER VIA EEN STAGE TERECHT EN GING EIGENLIJK NIET MEER WEG. KIMBERLY: "IK VOELDE ME METEEN HEEL VERBONDEN MET DEZE LOCATIE. IK HAD ALTIJD AL EEN EIGEN VISIE OP DE ZORG, MAAR OVERAL WAS HET HET NÉT NIET. MAAR BIJ DESEIZOENEN VIEL ALLES OP DE PLEK, HET PLAATJE WAS PASSEND. HET BELEID EN DE KERNWAARDEN SPREKEN ME AAN. ZE MATCHEN BIJ MIJN BEGELEIDINGSSTIJL."

Kimberly deed na haar middelbare school een MBO opleiding activiteitenbegeleiding. Al vanaf haar 14e liep ze stages op zorgboerderijen. Toen ze die opleiding had afgerond deed ze de studie Pedagogiek. "Voor mijn stage kwam ik terecht bij de locatie Eindhoven van DeSeizoenen. En eigenlijk mocht je voor je tweede stage niet terug naar dezelfde plek. Maar dat heb ik toch voor elkaar gekregen. Ik wilde graag nog meer leren over antroposofie en de woon- werkgemeenschappen."

Dat ze de zorg kant op zou gaan was al snel duidelijk. Tijdens een uitje vanuit de middelbare school naar een zorgboerderij ging de hele klas de heg snoeien, maar Kimberly zat binnen een spelletje te spelen met de cliënten van de zorgboerderij. "Bij de gehandicaptenzorg ligt mijn hart. Ik heb ook wel met ouderen gewerkt, maar met deze doelgroep had ik niet de connectie die ik had met mensen met een beperking. Ik wil graag een ander helpen ontwikkelen."

Kimberly is met haar 26 jaar een van de jongste begeleiders op de locatie. "Dat

heeft als voordeel dat ik snel aansluiting vind bij de jonge bewoners", vertelt Kimberly. "Ze praten met mij over films, muziek, uitgaan, kleding. Ik ga met ze mee naar Funpop of we gaan samen naar het Slaattjesbal, dat is met Carnaval, in Eindhoven. Zo heeft iedere medewerker een eigen rol in de gemeenschap die we samen vormen. Juist omdat de leeftijdsopbouw van de begeleiders varieert, vorm je een sterk team. Ieder heeft een ander stukje kennis die je weer kunt delen met collega's en de bewoners."

"Een timmerman heeft een hamer of spijker als middel. In de gehandicaptenzorg ben jij zelf het belangrijkste middel. Je zet je zelf in als 'tool'. Het is daarom belangrijk om op jezelf te blijven reflecteren en jezelf te blijven ontwikkelen."

Naast haar werk als begeleider heeft Kimberly nog een aantal andere taken op zich genomen. Ze maakt de nieuwsbrief voor cliënten en ouders/ vertegenwoordigers en onderhoudt de Facebookpagina van de locatie. "Ik wil

de gemeenschap mee dragen en laten zien wat we hier doen. Dat doe ik zoveel mogelijk samen met de bewoners." Sinds oktober zit Kimberly ook in de Ondernemingsraad van DeSeizoenen. "Ik vind het leuk om ook op die manier inhoud te geven aan mijn functie. Zo maak je kennis met een ander deel van de organisatie", vertelt Kimberly. "Ik wil me graag blijven ontwikkelen. Niet alleen op mijn vakgebied, maar ook als deel van de organisatie en de gemeenschap."

Je belangrijkste tool ben je zelf

Werken bij een antroposofische organisatie? Dat was achteraf gezien een cadeautje!

Op 1 november is de campagne 'Ik Zorg', van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van start gegaan. De campagne is bedoeld om meer mensen voor werken in de zorg te laten kiezen. Op de website www.ontdekdezorg.nl staan verhalen van mensen die werken in de zorg. Daarnaast stimuleert ook de VGN (Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland) het 'werken in de zorg'. Zo is er een pagina www.werkenindegchandicaptenzorg.nl en een gelijknamige pagina op Facebook (Wat een vak!) ontwikkeld.

Wat drijft onze medewerkers om te werken in de gehandicaptenzorg? En misschien nog meer specifiek in de antroposofische gehandicaptenzorg? We vroegen het een aantal medewerkers van onze locatie Verdandi.

"Voor mij was de keuze om weer te gaan werken in de gehandicaptenzorg een hele bewuste", vertelt **Edith de Beer**, begeleider. "In de huidige wereld waarbij het voor veel

mensen van belang is om het materialistisch goed te hebben, streven naar meer en meer, wilde ik juist dat zien waar het echt om gaat. Onvoorwaardelijk en puur... iets mogen betekenen voor de bewoners en hun familie. Ik kan het werk echt zien als een grote spiegel voor mij en de waarde ervan inzien. En daar ben ik heel blij mee, uitzonderingen daargelaten natuurlijk, want het is uiteraard niet altijd pais en vree. Ik heb niet gekozen voor een antroposofische zorginstelling, dat is achteraf een cadeautje. De invloed van de antroposofie heeft mij op een andere wijze naar de bewoners leren kijken. Gelijkaardigheid, ontwikkelen op ieders eigen manier, er mogen zijn als mens met alle imperfecties, inclusief die van mij. Bewoners en begeleiders zijn geen pionnetjes maar leveren allemaal hun eigen bijdrage."

Senior ondersteuningplanverantwoordelijke, Karin Hoogerwaard, zegt iets vergelijkbaars: "Ik werk in de gehandicaptenzorg omdat ik van veel momenten tijdens mijn werk dankbaar ben dat ik met deze mensen mag

werken. De vreugde, puurheid en enthousiasme die mensen met een beperking laten zien werkt aanstekelijk op mij als mens. Waarom in de antroposofische gehandicaptenzorg? Omdat het kijken naar de mens achter de beperking centraal staat. Niet kijken naar wat er niet mogelijk is, maar wat wel. Dit sluit aan bij hoe ik in het leven sta."

En **Elja Mulder**, **ondersteuningsplanverantwoordelijke** omschrijft het als volgt: "Ik werk in de gehandicaptenzorg omdat ik het een mooi, uitdagend en dankbaar beroep vind. Ik ben onbewust in de antroposofische gehandicaptenzorg terechtgekomen maar niet meer weggegaan. Ik vind het een mooie en bewuste manier om naar onze cliënten te kijken."

"Voor mij zijn mensen met een beperking een meester op mijn levensweg omdat zij ongekunsteld zijn en zijn wie ze zijn", zegt **begeleider Debóra Kruithof**. "Hen liefdevol verzorgen en begeleiden is een deel van mijn missie hier op aarde. Ik werk bij een antroposofische organisatie omdat er aandacht wordt besteedt aan leven met de seizoenen en alles wat zich daarin beweegt en afspeelt. Om in een antroposofische gemeenschap te werken is het belangrijk om gelijkaardigheid te creëren, om wijsheid in de mens waar te nemen, zowel van de collega's als van bewoners. Waar de antroposofische zorg zich ook onderscheidt van de reguliere zorg zijn de ritmes en rituelen. Dat brengt een saamhorigheid teweeg en daarin voel ik mij thuis."

Heb jij interesse in werken in de gehandicaptenzorg? Neem dan gewoon eens contact op met een van onze locaties bij jou in de buurt. De contactgegevens staan op pagina 2 van dit magazine.

WINKEL ALS *uithangbord* VOOR OVERKEMPE

Net buiten het dorp Olst in Overijssel, is de locatie Overkempe gevestigd. Maar ook in het dorp zelf is Overkempe zichtbaar. In een prachtig groot pand in Olst, het Holstohus, worden welzijn, sport, educatie en cultuur verzameld. Ontmoeten, delen en verbinden staan er centraal. Een soort gemeenschapshuis plus.

Het pand is een thuisbasis voor een bibliotheek, Winkel van Daar (voormalige Wereldwinkel), Eetkamer 'Hier is ut', tourist info, gemeentebalie en diverse verenigingen. En onze locatie Overkempe heeft in het pand haar Kopieer- en Kadowinkel, die op termijn Winkel van Hier (met duurzaam, in de omgeving gemaakte producten) gaat heten. Jolieke Meulhof, vakinhoudelijk werkleider van de winkel, leidt ons rond.

Jolieke: "Onze winkel is eigenlijk het uithangbord van Overkempe. Het terrein van Overkempe is prachtig, maar we merken ook dat mensen een drempel ervaren om het terrein te bezoeken. Onze winkel maakt mensen nieuwsgierig en ik verwijs ze dan ook regelmatig door naar een van onze werkplaatsen op het terrein van Overkempe. Maar ook andersom zijn we de verbinder. Als er evenementen of activiteiten zijn in Olst waarvan ik denk dat we daar als Overkempe bij zouden moeten aansluiten, dan bespreek ik dat ook met de juiste mensen. We willen echt deel uitmaken van de gemeenschap."

Enthousiast laat Jolieke het gebouw zien. Het is ruim, kleurig en er hangt een rustige, maar ook bedrijvige sfeer. Tijdens de rondleiding komen we een aantal cliënten van Overkempe tegen. Jolieke: "In de winkel zelf werken gemiddeld ongeveer 8 cliënten. Er wordt bijvoorbeeld gekopieerd, ingebonden en gelamineerd en er worden producten gemaakt. Zo maken de cliënten nu bijvoorbeeld gekleurde lampenkapjes voor de kerstversiering. En we verkopen cadeautjes in de winkel. Een groot deel daarvan wordt gemaakt op Overkempe of de andere locaties van DeSeizoenen. Er zijn producten van de bakkerij, houtwerkplaats, atelier (keramiek), metaalwerkplaats, weverij te koop. Een klein deel wordt ingekocht bij andere duurzame organisaties. Naast die 8 personen werken nog 4 andere cliënten in het gebouw, 2 daarvan verrichten facilitaire werkzaamheden, de andere 2 werken in de brasserie in de keuken en de bediening. Daar starten ze binnenkort met een leerwerktraject, dat recent is opgezet. We willen onze cliënten daarmee echt een vak leren!"

Jolieke krijgt hulp van onder andere collega begeleider Yorke. Samen begeleiden zij de hele dag door cliënten in het Holstohus. Bijna vijf jaar geleden kwam Jolieke bij Overkempe werken, eerst nog als begeleider. "Ik vind de ontwikkeling van bewoners heel erg belangrijk. Ik wil het goed regelen voor ze." Maar Jolieke heeft duidelijk ook affiniteit met het leiden van een winkel. "Het verkopen en de promotie vind ik ook echt heel leuk om te doen. Ik heb ook nog wel ambities met de winkel. Ik wil originele, aantrekkelijke producten in de winkel verkopen, zodat we ook winstgevend kunnen zijn. Verder zou ik graag meer van de antroposofie in de winkel laten zien. Want dat is nu eenmaal de basis van onze visie op begeleiding van onze cliënten. En dan wil ik vooral laten zien hoe eigentijds de antroposofie eigenlijk is!"

"Ik woon zelf ook op Overkempe en ben ook echt verbonden met die plek. Daarom vind ik het ook zo mooi om Overkempe via de winkel en het werk van onze cliënten te kunnen promoten!", besluit Jolieke.

Wierkant

ACHTER ONZE FILOSOFIE

INTERVIEW MET PASCAL CREMERS, NATUURGROOTHANDEL VAN LEENDERT

Op de onze locatie de Corisberg in Heerlen is ook een hoevewinkel. In de winkel worden producten verkocht die op de hoeve gemaakt of verbouwd worden. En een deel van de producten wordt ingekocht. Uiteraard zijn dat allemaal biologische producten. Pascal Cremers is de chauffeur, in dienst van Van Leendert, die 2 keer per week bij de Corisberg de versproducten bezorgt. En dat doet hij al sinds het ontstaan van de Corisberg als plek voor mensen met een verstandelijke beperking. Al 18 jaar dus!

Pascal: "Ik had eerst een biologische zuivelboerderij, die de producten leverde aan de Corisberg. Samen met enkele andere biologische bedrijven uit de regio, heb ik de vereniging 'Mergelwind' opgericht. En die organisatie ging 7 jaar geleden weer op in groothandel Van Leendert. En ook nu kom ik nog steeds op de Corisberg. De dames in de winkel, Petra Frissen en Hannie Bindels ken ik dus al lange tijd. En de cliënten natuurlijk ook!"

"Twee keer in de week op dinsdag en vrijdag kom ik producten bezorgen als verse melk, groenten en fruit. Allemaal biologisch en uit de regio", vertelt Pascal. "De klant bestelt en wij geven de bestelling weer door aan de boeren. Op basis daarvan wordt er geoogst. De krop sla kan dus op dezelfde dag dat ie geoogst is al bij de klant in de winkel liggen."

"Het is leuk om op de Corisberg te komen. Ik wordt altijd hartelijk begroet door de cliënten. Soms schuif ik aan bij de koffie. En ook aan de dagopening in de tuin heb ik wel eens deelgenomen. Mijn kleinzoon was er toen bij. Dat zijn leuke momenten. De cliënten hebben een eigen taak in de winkel. Deelnemer Jeroen bijvoorbeeld telt altijd het leeggoed en tekent het bonnetje. Mijn vrouw doet de administratie bij onze bedrijf, dus die hoeft ik daarover niks meer uit te leggen."

